

“मीठे बच्चे- तिमी निश्चयबुद्धि बनेर बाबाको हरेक आज्ञामा चलिराख । आज्ञामा चल्थौ भने श्रेष्ठ बन्छौ ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूलाई सच्चा-सच्चा ईश्वरीय सेवाधारी भनिन्छ ?

उत्तर:- जसले राजाई पाउने पुरुषार्थ गर्छन् र अरूलाई पनि आफू समान बनाउँछन् । यस्ता ईश्वरीय सेवामा लाग्ने बच्चाहरू सच्चा-सच्चा ईश्वरीय सेवाधारी हुन् । उनीहरूलाई देखेर अरू पनि सहयोगी बन्छन् ।

ओम् शान्ति । तिमी जब यहाँ बस्छौ, सबैलाई भन्नु छ- शिवबाबालाई याद गरौं । यो त तिमीले जान्दछौ- शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँको मन्दिरमा पनि जान्छन् तर शिवबाबा को हुनुहुन्छ ? यो तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले पनि जान्दैनन् । त्यसैले शिवबाबाको याद दिलाउनु छ । यहाँ बस्दा पनि कतिको बुद्धियोग यता-उति भट्किरहन्छ त्यसैले तिम्रो कर्तव्य हो याद दिलाउनु । भाइजी-बहनजी, बाबालाई याद गरौं, जुन बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ । तिमीहरू अहिले सच्चा भाइ-बहिनी हो । उनीहरूले त केवल लिंगको कारणबाट भाइ-बहिनी भनिदिन्छन् । भाषण गर्दा पनि यस्तो भन्छन्- ब्रदर्स सिस्टर्स... उनीहरू भाइ-बहिनी हुन् शरीरको नाताले । यहाँ त्यो कुरा छैन । यहाँ त आत्माहरूलाई सम्झाइन्छ- आफ्नो रचयिता बाबालाई याद गर, उहाँबाट वर्सा मिल्नु छ । फरक छ नि । भाइ-बहिनी शब्द त साधारण हो । यहाँ बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- म बाबालाई याद गर । उहाँ शिवबाबा हुनुहुन्छ रूहानी पिता र प्रजापिता ब्रह्मा हुन् शरीरका पिता । त्यसैले बापदादा दुवैले भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! बाबालाई याद गर, अन्त कतै पनि बुद्धियोग नजाओस् । बुद्धि धेरै भट्किन्छ । भक्तिमार्गमा पनि यस्तो हुन्छ । कृष्णको अगाडि वा कुनै पनि देवताको अगाडि बस्छन्, माला जपछन्, बुद्धि यता-उति भट्किरहन्छ । देवताहरू को हुन् ? उनीहरूलाई यो राजाई कसरी मिल्थो, कहिले मिल्थो ? यो कसैलाई थाहा छैन । सिक्खहरूले जान्दछन्- गुरु नानकले सिक्ख पंथ स्थापना गरे । फेरि उनका गुरु चेलाको चलन चल्दै आउँछ । उनीहरू पुनर्जन्ममा आइरहन्छन्, यी कुरा कसैले जान्दैनन् । सदैव गुरुनानकलाई कहाँ याद गर्छन् र ! ठीकै छ, मानौं गुरुनानकलाई वा बुद्धलाई वा कुनै पनि आफ्नो धर्म स्थापकलाई याद गर्छन् तर उनी अहिले कहाँ छन् ? यो कहाँ थाहा छ र ! उनीहरूले त भनिदिन्छन् ज्योति गएर ज्योतिमा समाहित भयो । वाणी भन्दा पर गए वा भनिदिन्छन्- कृष्ण सबैतिर छन्, जता हेरे पनि कृष्ण नै कृष्ण छन्, राधे नै राधे छन् । यसरी भनिरहन्छन् । बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिमी बच्चाहरू देवता थियौ । तिम्रो अनुहार मनुष्यको, चरित्र देवताको थियो । देवताहरूका चित्र त छन् नि । चित्र हुँदैनथे भने यत्ति पनि बुझ्दैनथे । राधे-कृष्णको साथमा फेरि लक्ष्मी-नारायणको के सम्बन्ध छ, यो बाबाले नै आएर सम्झाउनुहुन्छ । तिमीले जसलाई पनि सम्झाउन सक्छौ- यो त निराकार बाबाले हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ । वास्तवमा निराकार त सबै छन् । आत्मा निराकार छ । फेरि यस साकारद्वारा बोल्छ । निराकारले त बोल्न सक्दैन । तिमीले सम्झाउन सक्छौ- हाम्रो बाबा अर्थात् तपाईंहरूको बाबा । शिवबाबा ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ । बेहदका पिता हुनुहुन्छ । उहाँलाई पनि शरीर त चाहिन्छ नि । स्वयं भन्नुहुन्छ- म यस ब्रह्माको तनमा आउँछु, तब नै यस ब्राह्मण धर्मको स्थापना हुन्छ । ब्रह्माद्वारा रचना हुन्छ नै ब्राह्मणहरूको । त्यसैले बाबाले ब्राह्मण बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ, अरू कसैलाई

सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई नै सम्भाउनुहुन्छ । यस्तो होइन, हामी शिवबाबाका बच्चाहरू हौं त्यसैले भगवान् हौं । होइनौं । बाबा, बाबा हुनुहुन्छ र बच्चा, बच्चा हुन् । हो, जब बच्चा ठूलो हुन्छ, पिता बन्छ, बच्चा पैदा गर्छ तब नै पिता भनिन्छ । बाबाको त धेरै बच्चाहरू छन् नि, बच्चाहरूलाई नै सम्भाउनुहुन्छ । जो निश्चयबुद्धिका छन्, उनीहरू बाबाको आज्ञामा चल्छन् किनकि श्रीमतले नै श्रेष्ठ बन्न सक्छन् ।

अहिले तिमीले जान्दछौ— हामी देवताहरू जस्तो बनिरहेका छौं । जन्म-जन्मान्तर हामी देवताहरूको महिमा गाउँदै आएका छौं । अब हामीलाई श्रीमतमा चलेर यस्तो बन्नु छ, राजाई स्थापना हुनु छ । सबै त पूरा रीतिले श्रीमतमा चल्दैन्, नम्बरवार चल्छन् किनकि धेरै ठूलो राजाई छ । राजाईमा प्रजा, नोकर-चाकर, चण्डाल आदि सबै हुन्छन्, यस्ता चालचलन भएकालाई पनि साक्षात्कार हुन्छ— यो चण्डालको परिवारमा जान्छ । चण्डाल एकलै त हुँदैन । उनीहरूको पनि परिवार हुन्छ । चण्डालहरूको पनि युनियन हुन्छ । सबै आपसमा मिल्छन् । हड्ताल आदि गरे भने सबै काम छोड्छन् । सत्ययुगमा यस्ता कुरा हुँदैनन् । तिम्रो एउटा चित्र पनि छ, जसमा तिमी सोध्छौ— के बन्न चाहन्छौ— वकिल बन्छौ ? देवता बन्छौ ? तिम्रो सारा राजधानी स्थापना भइरहेको छ, कम कहाँ छ र ! बेहदका बाबाले बेहदको कुरा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । यो बुद्धिमा बस्नुपर्छ । भविष्यको लागि पुरुषार्थ गरेर हामीले उच्च पद पाउँछौं । श्रीमतमा चलेर हामीले श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ राजाई पद पाउँछौं । जब अरूलाई आफू समान बनाउँछौं तब भनिन्छ ईश्वरीय सेवाधारी । कसैको केही पनि छिप्न सक्दैन । पछि गएर सबै कुरा थाहा हुन्छ । यसलाई नै ज्ञानको प्रकाश भनिन्छ, रोशनी मिल्दै जान्छ । मनुष्यहरूलाई कहाँ केही थाहा हुन्छ र । बमहरू पनि भित्र-भित्र बनाइरहन्छन् । कुनै पनि चीज राख्नको लागि कहाँ बनाइन्छ र ! सबैभन्दा पहिले तरवारबाट लडाईं चल्थ्यो फेरि बन्दूक बनाए, काममा ल्याउनको लागि, राख्नको लागि होइन । सम्भन्छन् पनि, यसबाट मर्नेछन् । परीक्षण त गर्छन् नि । हिरोशिमामा एक बमबाट कति मरे, त्यसपछि फेरि हेर कति उन्नति गरेका छन् । कति धेरै घरहरू बनाएका छन् । अब यस्तो विनाश हुँदैन जसले गर्दा हस्पिटलमा बसिरहून् । हस्पिटल आदि त रहँदैनन्, त्यसैले भूकम्प आदि एकैचोटि हुन्छ । प्राकृतिक प्रकोपलाई कसैले रोक्न सक्दैन । भन्दछन् पनि— यो सबै ईश्वरको हातमा छ । अब तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— विनाश त हुनु नै छ, अनिकाल पर्नेछ, पानी मिल्दैन... यो त तिमीले जान्दछौ । कुनै नयाँ कुरा होइन । कल्प पहिले पनि यस्तो भएको थियो । कल्पको ज्ञान त कसैमा छैन । भन्दछन् पनि— क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो । फेरि शास्त्रहरूमा कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन् । कसैको पनि ध्यान जाँदैन, सुनेर फेरि आफ्नो धन्दामा लागिहाल्छन् । त्यसैले अब बाबाले बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— अब छिटो-छिटो पुरुषार्थ गर । यादमा रह्यौ भने दाग निस्कदै जान्छ । तिमीलाई यहाँ नै सतोप्रधान बन्नु छ । नत्र सजायँ खाएर फेरि आ-आफ्ना धर्ममा जान्छौ । श्रीमत भगवान्को मिल्छ । श्रीकृष्ण त राजकुमार हुन्, उनले कसैलाई के मत देलान् ! यी कुरालाई दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन् । प्रेमसँग सम्भाउनु छ— शिवबाबालाई याद गर । शिवबाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । उहाँ पनि कल्याणकारी हुनुहुन्छ, अरू संगत तोडेर एकसँग जोड्नु छ । तिमी हौ विश्वको बेडालाई पार गर्नेवाला । सत्य-नारायणको कथाले पनि भारतवर्षसँग नै सम्बन्ध राख्छ । अरू धर्मकाले कहिल्यै पनि सत्यनारायणको कथा सुन्दैनन् । यो उनैले सुन्छन्, जो नरबाट नारायण

२०७३ जेष्ठ ०५ बुधवार १८-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
बन्नेवाला आदि सनातन धर्मका छन्। उनीहरूले नै अमरकथा सुन्छन्। अमरलोकमा देवी-देवता
थिए त्यसैले अवश्य अमरलोकमा अमर कथाबाट यो पद पाएको हुनुपर्छ। एक-एक कुरा याद गर्न
लायक छ। एउटा कुरा पनि बुद्धिमा राम्रोसँग बस्यो भने सबै आउँछन्। बाबालाई याद गर्नु छ र
स्वदर्शन-चक्र ध्यानमा राख्नु छ। शिवबाबाको साथमा यहाँ पार्ट खेलिरहेका छौं फेरि जानु छ।

बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ— सत्य के हो, भूटो के हो। सत्य एक छ बाँकी सबै भूट छ। लंकामा
रावण थियो, एउटाको मात्र कुरा हो र! सत्ययुग-त्रेतामा त यस्तो कुरा हुँदैन। यो सारा
मनुष्यहरूको दुनियाँ लंका हो, यो हो नै रावण राज्य। सबै सीताहरूले एक रामलाई याद गर्छन्
अथवा सबै भक्तले, सजनीहरूले एक भगवान्, साजनलाई याद गर्छन् किनकि रावण राज्य हो।
संन्यासीहरूले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। सबै दुःखी छन्, शोक वाटिकामा छन्, शोक वाटिका हो
कलियुग। अशोक वाटिका हो सत्ययुग। यहाँ त कदम-कदममा शोक छ, दुःख छ। तिमीलाई
बाबाले अशोक स्वर्गमा लैजानुहुन्छ। यहाँ त मनुष्यले कति शोक गर्छन्। कोही मर्छ भने मानौं
पागल हुन्छन्। स्वर्गमा त यी सबै कुरा हुँदैनन्। अकालमा मृत्यु कहिल्यै हुँदैन, जसले स्त्री विधवा
बनुन्। वहाँ त समयमा एक चोला छोडेर अर्को लिन्छन्। मेल वा फिमेलको लिन्छ, यो साक्षात्कार
हुन्छ। पछि गएर सबै कुरा थाहा हुन्छ। को-को के-के बन्छन्? फेरि त्यतिबेला भन्छौ— मैले यति
समय मेहनत गरिँ। तर त्यतिबेला भनेर के फाइदा? समय त बित्यो नि त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ—
प्यारा बच्चाहरू! मेहनत गर, सेवामा सच्चा दाहिने हात बन्यौ भने राजाईमा आउँछौ। सेवामा लागि
राख। उदाहरण पनि छ नि— कसरी परिवारका परिवार सेवामा लागेका छन्। भनिन्छ— यस
परिवारले कर्म यस्तो राम्रो गरेको छ जसले गर्दा सबै ईश्वरीय सेवामा लागे। माता-पिता,
बच्चाहरू... यो त राम्रो हो नि। सेवाको पछि चक्कर लगाइरहन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै
उल्लास हुनुपर्छ। कसरी मनुष्यहरूलाई बाटो बताऔं जसले गर्दा उनीहरूको आत्मा खुशी होस्।
कतिलाई बाटो बताउँछौ। यो तिमीले प्रजा बनायौ, बीउ रोप्यौ नि। जन्मदै राजा त कोही हुँदैन।
पहिले प्रजाको अधिकारी हुन्छन् फेरि पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै केबाट के बन्न सक्छन्। तिमीलाई सेवामा
लागेको देखेर अरूलाई पनि उमंग हुन्छ, मैले पनि किन यस्तो पुरुषार्थ नगरूँ। नत्र कल्प-कल्प
यस्तो हाल हुन्छ। धेरै आउनेछन्, पछुताउनेछन्। त्यस समयको जस्तो दुःख मनुष्यले सारा उमेरमा
कहिल्यै अनुभव गरेको हुँदैन। श्रीमत्तमा नचल्नाको कारणले पछि गएर यस्तो दुःख अनुभव गर्नेछ,
कुरै नगर किनकि अनेक विकर्म गरेका हुन्छन्। बाबाले बाटो पनि धेरै सहज बताउनुहुन्छ— केवल
बाबालाई याद गर। अरूलाई पनि यो बाटो बताऊ।

तिमी देवी-देवता धर्मका थियौ, जसरी क्रिश्चियन धर्मका मनुष्य, इस्लामी धर्मका मनुष्य हुन्छन्
त्यस्तै यो पनि हो। यो हो सबैभन्दा पवित्र। यो जस्तो धर्म कुनै हुन सक्दैन, आधाकल्प तिमी पवित्र
रहन्छौ। स्वर्ग र नर्क गायन गरिएको छ। स्वर्ग केलाले भनिन्छ, यो पनि कसैलाई थाहा छैन। बाबा
यहाँ नै आएर बच्चाहरूलाई जगाउनुहुन्छ। ५ हजार वर्षको कुरा हो। जो स्वर्गवासी थिए, उनीहरू
नै फेरि नर्कवासी बनेका छन् फेरि बाबा आएर पावन स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ। एक साजन आएर
सबै सजनीहरूलाई आफ्नो अशोक वाटिकामा लैजानुहुन्छ। त्यसैले शुरूमा सबैलाई भन— बाबालाई
याद गरौं। नत्र यहाँ बस्दा-बस्दै बुद्धि यता-उति भट्किरहन्छ। भक्तिमार्गमा पनि यही हाल हुन्छ।
बाबा अनुभवी त छन् नि। सबैभन्दा राम्रो धन्दा जुहारतको हुन्छ। त्यसमा सक्कली र नक्कलीलाई

२०७३ जेष्ठ ०५ बुधवार १८-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
बडो मुश्किलले चिनिन्छ । यहाँ पनि सत्य छिपेको छ, भूटै भूटो चलिरहन्छ । यो पनि ड्रामामा
निश्चित छ । तिमीले जान्दछौ- हामी सबै ड्रामाका पात्र हौं । यसबाट कोही पनि निस्कन सक्दैन ।
कसैले पनि मोक्ष पाउन सक्दैन । विवेकले काम लिनुपर्ने हुन्छ । पार्ट खेलि नै रहन्छन्, फेरि कल्प
पछि उही दोहोरिन्छ । तिमीले देख्नेछौ- कसरी मनुष्य मर्छन्, विनाश हुनु छ । सबै आत्माहरू
निर्वाणधाममा जान्छन् । यो बुद्धिमा ज्ञान छ । सेवामा लागि रहनाले धेरैको कल्याण हुन्छ । सारा
परिवार नै यस ज्ञानमा लाग्छन् भने ठूलो आश्चर्य हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अन्तिम दर्दनाक दृश्य वा दुःखबाट छुट्नुको लागि अहिलेदेखि बाबाको श्रीमत्तमा चलनु
छ । आफू समान बनाउने सेवा श्रीमत अनुसार गर्नु छ ।
- २) सेवामा बाबाको दाहिने हात बन्नु छ । आत्मालाई खुशी बनाउने बाटो बताउनु छ ।
सबैको कल्याण गर्नु छ ।

वरदान:- निश्चयको आधारमा सदा एकरस अचल स्थितिमा स्थित रहने निश्चिन्त भव

निश्चयबुद्धिको निशानी हो नै सदा निश्चिन्त । ऊ कुनै पनि कुरामा डगमग हुन सक्दैन,
सदा अचल रहन्छ । त्यसैले जेसुकै भए पनि नसोच । के, किनमा कहिल्यै नजाऊ,
त्रिकालदर्शी बनेर निश्चिन्त होऊ किनकि हरेक कदममा कल्याण छ । जब कल्याणकारी
बाबाको हात समातेका छौ भने उहाँले अकल्याणलाई पनि कल्याणमा परिवर्तन
गरिदिनुहुन्छ त्यसैले निश्चिन्त रहने गर ।

स्लोगन:- जो सदा स्नेही छन्, उनीहरू हरेक कार्यमा स्वतः सहयोगी बन्छन् ।